

at det vil volde nogen Vanskelighed at faa dem solgt. Men interessant er det at se, at dette Lovforslag viser, i hvilken Grad Opfattelserne maa revideres. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), der talte for lidt siden, hører dog vist til dem eller dog til et Parti, der for ikke mange Aar siden bestemt modsatte sig en Afgift paa Brændevin. (*Dalsgaard*; Det er ikke Tilfældet). Naa, det er ikke rigtigt; det forekommer mig dog, at da jeg kom ind paa Rigsdagen, var der ikke Stemning for at lægge højere Skat paa Brændevinen — det er kommet senere —, men den Gang var man ikke meget stemt for at gøre det. I hvert Tilfælde har adskillige Rigsdagsmænd været imod det, og nu er man ikke imod det. Det er beundringsværdigt at se, hvilke Spring man har kunnet gøre, og naar man er gaaet saa langt som det ærede Medlem for 8de Kreds (*Dalsgaard*), der siger, at han er villig til at dreje Skruen endnu en Gang, hvis det er gørligt, saa kan man ikke komme videre. Jeg tænker nu ikke, at man gør det, men det vilde mere mig, om man kom op paa en Snes Kroner. Hvis man fik Lov til at eksportere, saa tror jeg gerne, at der kom Gang i det, men her i Landet tror jeg det ikke. Jeg skal ikke beklage, om den højt-ærede Finansminister faar det ventede Resultat, og jeg skulde ikke beklage, om det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds fik Lejlighed til at dreje paa Skruen en Gang til. Jeg har aldrig været imod at beskatte de Ting.

Men da jeg har Indtryk af, at dette Lovforslag gaar glat igennem og ikke skal i Udvalg, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at rette en Forespørgsel til den højt-ærede Finansminister om Bestemmelsen i § 2, som forekommer mig let kunde misforstaas, men i hvert Fald vil Misforstaaelse kunne undgaas, hvis den højtærede Finansminister vil kunne besvare det Spørgsmaal, jeg stiller, tilfredsstillende. Der staar i de første Linier: „For al Spiritus (Toldlovens Løbe-Nr. 20—22), der indfortoldes eller tages paa Kreditoplæg fra og med den 15. November 1917, ændres Tillægsafgiften“ o. s. v. Nu vil jeg tro, at man i Almindelighed i Toldsproget ved „indfortolde“ ogsaa vil forstaa, hvad der er klareret fra Kreditoplagene, men paa den anden Side skal jeg erkende, at naar der fortsættes: „eller tages paa Kreditoplæg fra og med den 15. November“, maa Mening være den, at de Varer, der laa paa Kreditoplæg den 15. November, ikke bliver Genstand for denne Forhøjelse, d. v. s. at

man med „indfortoldes“ mener, hvad der virkelig bliver fortoldet som kommende fra Ulandet eller fra Frilageret, men at derimod det, der „tages paa Kreditoplæg“, som det hedder, den 15. November, ikke har med denne Lov at gøre.

Harald Jensen: Det ærede Medlem, som nu satte sig (*Hey*), udtalte, at det forekom ham, at det Spring, man havde gjort her, var beundringsværdigt, og at det kunde interessere ham at se, om man vilde gøre mere i den Henseende. Jeg hører til et Parti, som altid har modsat sig, at Forbrugsartikler kunstigt fordyres ved Tolden, og vi har af den Grund været imod at beskutte Spiritus, saa længe denne virkelig var en Forbrugsartikel for det store Folk. Men Sagen stiller sig nu helt anderledes. Man kan ikke under disse Forhold lovgive, efter som det er behageligt eller ikke behageligt. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (*Tvede*) udtalte, at dette Lovforslag var ubehageligt for Producenterne, og det skal jeg indrømme, og jeg skal indrømme, at denne Virksomhed er mellem dem, der er ramte saa nogenlunde haardt; men ser man ud over Landet, ser man jo, at næsten alle de Virksomheder, der drives i vort Land, er ramte og lider under disse Forhold; og vi maa finde os i det. Det er heller ikke behageligt for Konsumenterne at se den ene Vare gaa ud af Handelen efter den anden og andre Varer blive saa fordyret, at det kun er et lille Faatal, der kan erholde dem. Det er Forhold, vi maa finde os i, det byder Nødvendigheden os, og naar man saa, som tidligere Talere har hævdet, for at afhjælpe Nødstilstanden ude i Befolkningen Gang efter Gang bliver nødsaget til dels at give store Summer ud til Dyrtidsforanstaltninger til direkte Hjælp og dels at give Summer ud for at billiggøre det nødvendige Forbrug, det som drejer sig om Folkets nødvendige Ernæringsmidler, saa bliver Sagen en ganske anden. Efter min Opfattelse er Sagen den, at man har Valget imellem, om man vil have billigt Flæsk, billigt Smør og billigt Brød og Hjælp til dem, der lider Nød, eller om man vil beskutte en Vare som denne, der er gaaet ud af det almindelige Forbrug. Og vi kan ganske gaa med til, at denne Vare, der, som det allerede er blevet sagt af det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (*Vejstrup*), er gaaet ud af det almindelige Forbrug, bliver beskattet. Det er kun et Faatal, som har Raad til at købe Varen nu, og dette Faatal vil blive endnu mindre, naar det foreliggende Lovforslag er ved-